

дава като надница! Отъ разпитите на италианските емигранти се е установило, че тъй изкарватъ чиста печалба седмично сръднио 3 долара (15·75 лева). Слѣдватъ слѣдъ това принудени почивки, а тъй като голъма част отъ спестеното се изпраща на домашнитѣ имъ, или се консумира, прѣзъ зимата роботника остави почти безъ всѣка кви срѣдства (оп. сїт., р. 23). На такива работници се отреждатъ, завеждани отъ банкеритѣ или boss a, особени работнически жилища (въ New-York и Boston), наричани tenement houses, гдѣто се сквернятъ най-елементарнитѣ принципи на хигиената.

Не рѣдко, чета отъ работници се изпраща въ нѣкой далеченъ край изъ района на даденъ padrone, който функционира като boss — сѫщеврѣменно като ханджий и драгоманъ (послѣдния терминъ е въ смисъль на нашите жетварски драгомани). При тия условия не липсватъ малтретиранията, а слѣдъ нѣколко мѣсечно скотско работене, работниците едва оставатъ съ срѣдства нуждни за завръщането имъ въ мястото отгдѣто сѫ тръгнали. Често пѫти boss — а избѣгва безъ да имъ заплати и ги оставя на собствената имъ участъ. Но което е важно, много пѫти тия банкри и boss иматъ за [съ]участници работници отъ самата изпаднала въ мрѣжитѣ имъ чета.

Не е безинтересно въ тая посока слѣдното писмо помѣстено въ издавания въ Ню Йоркъ „Български Гласъ“ (бр. 11, стр. 1) :

Никола Димчевъ, (Българинъ № 354).

Марблъ Маунтейнъ Индернесъ Кънти,
С. Б. Н. С., Канада.

До Г-на Български Консулъ въ гр. Ню-Йоркъ.

Господинъ Консулъ!

Съ настоящето си имамъ честь да Ви съобщя, че азъ долоподписани отъ гр. Скопие българинъ (учителъ) Никола Димчевъ съ 26 още другари българи и много още руснаци сме поробени огъ нѣкаква